

Helsinki ja Suomi houkuttelevat muuttajia

Viime vuosikymmeninä Suomen väestö on valunut etelään ja erityisesti pääkaupunkiseudulle. Tällä hetkellä joka kymmenes suomalainen asuu Helsingissä. Helsinki on EU:n suhteellisesti nopeimmin kasvava pääkaupunki.

Kun uudet työpaikat keskittyvät pääkaupunkiseudulle, muuttoliike jatkuu vilkkaana. Maaseutu on imetty lähes tyhjiin ja muuttoa tapahtuu etupäässä suurista asutuskeskuksista, todettiin Siirtolaisuusinstituutin järjestämässä Muuttoliikesymposiumissa marraskuussa 2000. Samalla todettiin, että valtakunnan sisäisiin muuttovirtoihin tulee vaikuttaa sekä lähtö- että tuloalueille kohdistuvilla toimenpiteillä.

Mutta hyvin vähän konkreettisia toimenpiteitä on esitetty ehdotettujen alueellisten kasvukeskusten lisäksi. Seuraavien eduskuntavaalien lähestyminen toivottavasti kiihdyttää keskustelua maan tasapuolista kehittämisestä, ydinkysymyksenä toisaalta maaseudun taantuminen ja autoituminen ja toisaalta väestön ruuhkautuminen Helsingin seudulle, ja siitä johtuvat ongelmat, erityisesti asunto-, päiväkotij- ja koulukysymykset. Samaan aikaan monet suomalaiset – erityisesti hyvin koulutetut nuoret – muuttavat ulkomaille töihin. He saavat näin arvokasta ammatillista ja muuta kokemusta tutustuessaan vieraisiin kulttuureihin. Mutta kun 4 000 suomalaista sairaanhoitajaa, eli joka kymmenes suomalainen sairaanhoitaja, työskentelee ulkomailla, tulisi hälytyskellojen soida suomalaisten poliitikkojen korvissa. Onhan kysymyksessä hoitoala, jossa vallitsee jo nyt kova kansainvälinen kilpailu, mikä kiristyy tulevaisuudessa Euroopan väestön vanhetessa.

Viimeisten kymmenen vuoden aikana Suomeen on tullut lähes 100 000 maahanmuuttajaa ja maastamme on tullut monikulttuuriyhteiskunta. Vaikka muutosta on tapahtunut hyvään suuntaan, edelleenkin joka viides suomalainen on asenteiltaan ulkomaalaisvastainen. Paljon on vielä tehtävää asenneilmaston muuttamiseksi, jotta maahanmuuttajat nähtäisiin voimavarana eikä uhkana. Lohduttavaa on, että Suomessa ei ole toistaiseksi ulkomaalaisvastais- ta puoluetta.

Maahanmuuttajien ensimmäinen sukupolvi on kokenut vaikeana pääsyn työmarkkinoille ja sopeutumisen suomalaiseen yhteiskuntaan, mutta toinen sukupolvi on kielitaitonsa ja koulutuksensa ansiosta paremmassa asemassa. Maahanmuuttajien integroimiseksi tasavertaisina ihmisinä suomalaiseen yhteiskuntaan me voimme ottaa oppia myös suomalaisten siirtolaisten vaiheista ja heidän saamastaan kohtelusta eri puolilla maailmaa, todettiin kesällä Siirtolaisuusinstituutin ja Jyväskylän yliopiston järjestämässä FinnForumissa, missä teemana oli ”Entering multiculturalism”.

Syntyvyyden lasku ja väestön ikääntyminen läntisessä Euroopassa on myös Suomessa käynnistänyt keskustelua aktiivisesta maahanmuuttopolitiikasta. Kilpailu osaavista ihmisistä on globaalista eikä Suomi voi jättäytyä sen ulkopuolelle. Kun tätä kysymystä pohditaan, ei ole syytä katsoa tämän hetken työttömyyslukuja vaan ennen muuta Suomen syntyvyydelukuja ja väestöpyramidin rakennetta. Suomi tarvitsisi ennen kaikkea kokonaisvaltaisen väestöpoliittisen ohjelman.

Olavi Koivukangas

Helsinki and Finland attract people

During the last few decades Finnish people have moved towards the south and the Finnish metropolitan center. Now every 10th Finn lives in Helsinki, which is relatively the fastest growing capital within the European Union.

The relocation flow continues, because there are new jobs just in the metropolitan area. The countryside is almost empty by now, and the movement goes mainly between urban areas. This was noticed in the sixth Migration Symposium arranged by the Institute of Migration in November 2000. In the same occasion it was stated that the only way to influence those internal migration flows is to take effective measures both in the net migration loss areas and the net migration gain areas.

But there are very few proposals for concrete measures besides the initiative to create regional growth centers. We may hope that approaching the next vote for the parliament would stimulate debate on the matter how to create balance in development of the different parts of our country. The central idea is what to do for the emptying countryside in one hand – and in the other, for the congested area of Helsinki. These phenomena cause problems especially in housing, child care and schooling.

In the same time many Finns – particularly young, well educated persons – move abroad to work. This gives them valuable experiences both professionally and culturally. But, in the situation where 4 000 Finnish nurses (every 10th of them) is working abroad, should a warning signal ring in the ears of Finnish politicians, because even now there is hard international competition of nurses, and increasingly with the ageing of the European population.

During the last decade we have got nearly 100,000 immigrants in Finland and our country has become a multicultural society. Even though there has been a more positive trend, still every 5th Finn has negative attitudes to immigrants. There is much to do to change the attitudes, so that we could see immigrants as a resource – not a threat. A consolation is that we still do not have any anti-immigrant political party.

The first generation immigrants have experienced how difficult it is to find a job and be adapted in the Finnish society, but the 2nd generation has, due to Finnish education and knowledge in Finnish language, better chances. To integrate immigrants as equals to Finns in our society, we could learn something of how Finns abroad have managed and how they have been treated in different parts of the world, as we did this summer in the FinnForum VI Conference, arranged by the Institute of Migration and the Jyväskylä University, with the theme "Entering multiculturalism".

The declining birth rate and ageing of the West European population have even in Finland caused discussion of active immigration policy. Competition of the skilled people is global, and Finland can not stay behind. When this question is considered, there is no reason to look at the unemployment rates of this movement, but first of all the fertility rates and the shape of the population pyramid of Finland. What we in Finland really need now, is a comprehensive population policy.

Olavi Koivukangas